

NIEPILI (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m G niepil(e)go (1). ◇ pl D niepilim (1). ◇ [A subst niepil(e).]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Obcy, nieznanomy (2) :

[Wyrażenie: »niepile ręce«: Na potem i dziatki Rybine będą wolni od tego ostawiać sobie bliskość, gdzieby w niepile ręce rola ta dostać się miała. *KsięgaSądIwk 1590 nr 165, 1591 nr 185, 1592 nr 190.*]

a. W funkcji rzeczownika (2) : Ezop wyfzedłszy y pátrzał/ By gdzie niedwornego nálazł: [...] Chłop fie mu támo nágodził. Rzekł do niego/ oto Pan moy/ Dał cię prościć ná obiad fwoy: [...] Chłop nie rozmyfláiąc tego/ Przecz wezwan od niepiłego [!] *BierEz D2.*

Szereg: »tak znajomy jako i niepili« (1): Czoło wyfokie y okągłe [!] znamionoie [!] wełfołość, fwiebodę tak ku znaiomym iako y nie pilim *GlabGad N3v.*

Synonimy: *cudzy, nieznanomy, obcy.*